

онова направление юште отъ Хиндистанско то си приселение и отъ Бабылон-
ски тѣ страны, дѣ то ся задържахѫ млого врѣмѧ, и послѣ въ познаты отъ
повѣстности времена дохѫдали въ Европа, нѣ изеднѫшь, нѣ на нѣколко сѹ
пѫти, и смѣсѣли сѫ съ свои тѣ еднородны братыя; а нѣ чи были татар-
ски тѣличинта (орди), какъ то сѫ искали да гы прѣставїжть странни тѣ и-
сторици, повлечени отъ византийски тѣ прѣстрасны и невѣжы списатели или
же имѣюшти и своѧ си цѣль! . . .

Татарски нѣкои си орди сѫ прониквали въ Старо-планински полуост-
ровъ, нѣ то е было твърдѣ послѣ и кога то вѣкы Български царства сѫщте-
ствувахѫ и имѧ то Българинъ е было познато добрѣ въ Европѣ. А и тии
Татари и до днѣсь се Татари сѫ остали.

Всѣкъ здравомысящъ чловѣкъ можи да разсѫди чи тии най-стари
приселеныя, отъ Хиндистана въ Европѣ, нѣсѫ могли да станѫтъ тѣй за
скоро, ни ти изеднѫшь, нѣ трѣбalo e вѣкове за испытнение то имъ; ни ти
пакъ сѫ могли сички тѣ да минѫтъ по едно се направление и прѣзъ едно
само мѣсто; зашто то нѣкои си направленыя и мѣста, а именно мало-азии-
ски тѣ и Вѣспора, были сѫ заузѣти отъ по-първи тѣ приселеныя и поради
кои причинѫ сѫ ставали и бояве между имъ, ако и да сѫбыли единопле-
менни.

Положивши себѣ за свято и необоримо начяло: *Племена та въ при-
селеныя та си доносѣтъ сѫ себе си първобитно то си земеописание, свое то
впрайсповѣданіе и прилагжть това земеописание на новы тѣ мѣста по кои то
сѧ населявѣтъ, положивши, казваме, това свято и необоримо начяло, започ-
ваме кратки тѣ си изслѣдованыя за сега отъ таѫ точкѫ зрењия за българско
то най-старо бытие.*

А изслѣдованыя та си раздѣляме на слѣдныя:

1. *Какви мѣстни названыя сѫ съхранили Българи тѣ въ днѣшины тѣ си
жилишта, принесены отъ стары тѣ имъ жилишта Хиндистанъ.*
2. *Какви остатки отъ индийско то старо впрайсповѣданіе ся находжджть
въ днѣшины тѣ народны български празници, обряды и обичаи, баяния и
очищенные сѫ воды, пѣсни, приказки и пословицы, поклоненыя въ ипкои си
пештеры какъ то и сами тѣ имѧна боговъ и проч.*
3. *Какви възпомнаныя е съхранилъ самъ народъ за приселение то си отъ
Хиндистанъ.*
4. *Сравнение българскаго языка сѫ самскрытаго и зандскаго и живы дока-
зательства на млого единственны свойства, коихъ само българскими языкѣ,
отъ сички тѣ другы европѣйскы языци, и до сега юште е съхранилъ.*
5. *Имя то Българинъ што значи и какъ е съхранено подъ това значение
юште отъ начяла приселения имъ въ Европѣ.*